

mellem dem, idet Mouriers § 123 ubetinget udelukker Forundersøgelsens Offentlighed, medens Hages § 43 opstiller Offentligheden som Regel, og kun tilsteder Undtagelse herfra, naar Dommeren finder, at den vil være til Hindre for fuldstændig og paalidelig Oplysning af Sagen.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg har billiget de nyssævnte i Hages Udkast § 43 optagne Bestemmelser om Forundersøgelsens Offentlighed, idet Udvalget ikke frygter for, at Undtagelsen skal fortrænge Reglen, naar den undersøgende Dommer ikke tillige udfører Politiforretninger, men det har dog gjort forskjellige Betænkkeligheder gjældende ved den i bemeldte Udkast foreslaaede Ordning af Forundersøgelsen. Medens Udvalget saaledes ikke har fundet nogen Betænkkelighed ved at overlade Forundersøgelsen til Underretterne, har det i Udkastets udførlige Bestemmelser om denne Materie saagnet en tydelig Tilkjendegivelse om Forundersøgelsens egentlige Diemed, hvoraf dog dennes hele Karakter og Omfang maa være afhængig, og det har derfor selv nærmere angivet, hvorledes dette Diemed efter dets Anskuelse maatte bestemme. Dernæst har Udvalget forment, at det neppe i Principet kan være rigtigt, at Undersøgelsen efter Hages Udkast ordentligvis indledes af Dommeren selv, uden særlig Opfordring navnlig fra den offentlige Anklagers, eller fra Politiets Side, idet det har forekommet Udvalget at være af højeste Vigtighed, at Dommerens selvstændige og fuldkomne upartiske Stilling strax søges opretholdt lige fra Sagens Begyndelse, men at denne saare let vilde komme til at lide derved, at han selv skulde tage Initiativet til Undersøgelsen. Det er, mener Udvalget, Politiets naturlige Opgave at vaage over Rets sikkerheden og, naar den kræntes, at efterspore og fremdrage Forbryderen, samt til den Ende foranledige Forundersøgelsen indledet; til Politiets Embedsmænd, som forsaavidt tilbøis kunne betragtes som tjenende den offentlige Anklagemyndighed eller til denne Myndigheds egne Organer, maatte altsaa ogsaa, efter Udvalgets Opfattelse, den private Foruretede eller Angiveren ordentligvis henbende sig med sin Anmeldelse, hvorefter Dommeren i alt

Sald kun ganske undtagelsesvis burde sætte sig i Bevægelse og da kun foreløbig, indtil rette Bedkommende selv kunde optræde. Endelig have flere af Udvalgets Medlemmer havt stor Betænkkelighed ved at tiltræde de i Hages Udkast § 44 givne Bestemmelser om den Anklagedes Forhør, idet de have ment, at Jaren for, at der herigennem i Tidens Løb skal udvikle sig en egentlig Inkvistition, der maaskee end ikke vilde blive meget forskjellig fra den, hvorpaa man hidtil har maattet bygge, turde være meget stor, hvormeget man saa end maatte søge at undgaae den. Medens Udvalget imidlertid ikke under de forhaandenværende Omstændigheder har trostet sig til ganske at fraraade denne Del af Udkastet, have alle dets Medlemmer været enige om, at dette Punkt er af største Betydning og at Alt maa gøres for at forebygge Misbrug. Udvalget har i saa Henseende navnlig gjort gjældende, at Dommeren vel bør give den Sigtede Leilighed til at forklare sig over de Begivenheder, som have fremkaldt Undersøgelsen, men ikke fordrø en saadan Forklaring; at han ganske vist bør betyde den Sigtede, at Forklaringen maa meddeles tydelig og fuldstændig og gjøre ham opmærksom paa de Utydeligheder og Ubestemtheder, som maatte findes i samme, og navnlig fremhæve for ham de Punkter, som vedblivende vække Mistanke, men at han end ikke bør anvende Overtalelser for at faae den Sigtede til at ytre sig nærmere om sit Forhold, end han selv ønsker. Udvalget har imidlertid troet, at det neppe lader sig gjøre ved Lov nøiagtig at bestemme Grændserne for Dommerens Examination, og det har derfor indskrænket sig til at udtale, at Forhøret over den Sigtede ingenstunde bør antage en egentlig inkvisitorisk Karakter, stilet paa at afvinde ham en Tilstaelse, ligesom og, at den Sigtede selvfolgelig endnu mindre maa tvinges til at svare, idet det foreøvrigt har udtalt den Forventning, at den Mænd, der forhaabentlig vil gennemtrænge den hele nye Ordning, vil blive det bedste Bærin mod Overgreb.

Disse ovenfor gjengivne, af Folketingets Udvalg fremsatte Betragtninger, kan Ministeriet i det Hele tiltræde, men, naar de gennemføres